

มหาศจรอรรย์ แห่งการให้ 渥กัย

สวัสดิ์มนต์จิตตสปา
ชำระจิตพิชิตกรรมเวร
โดย... ปิยะโสภณ

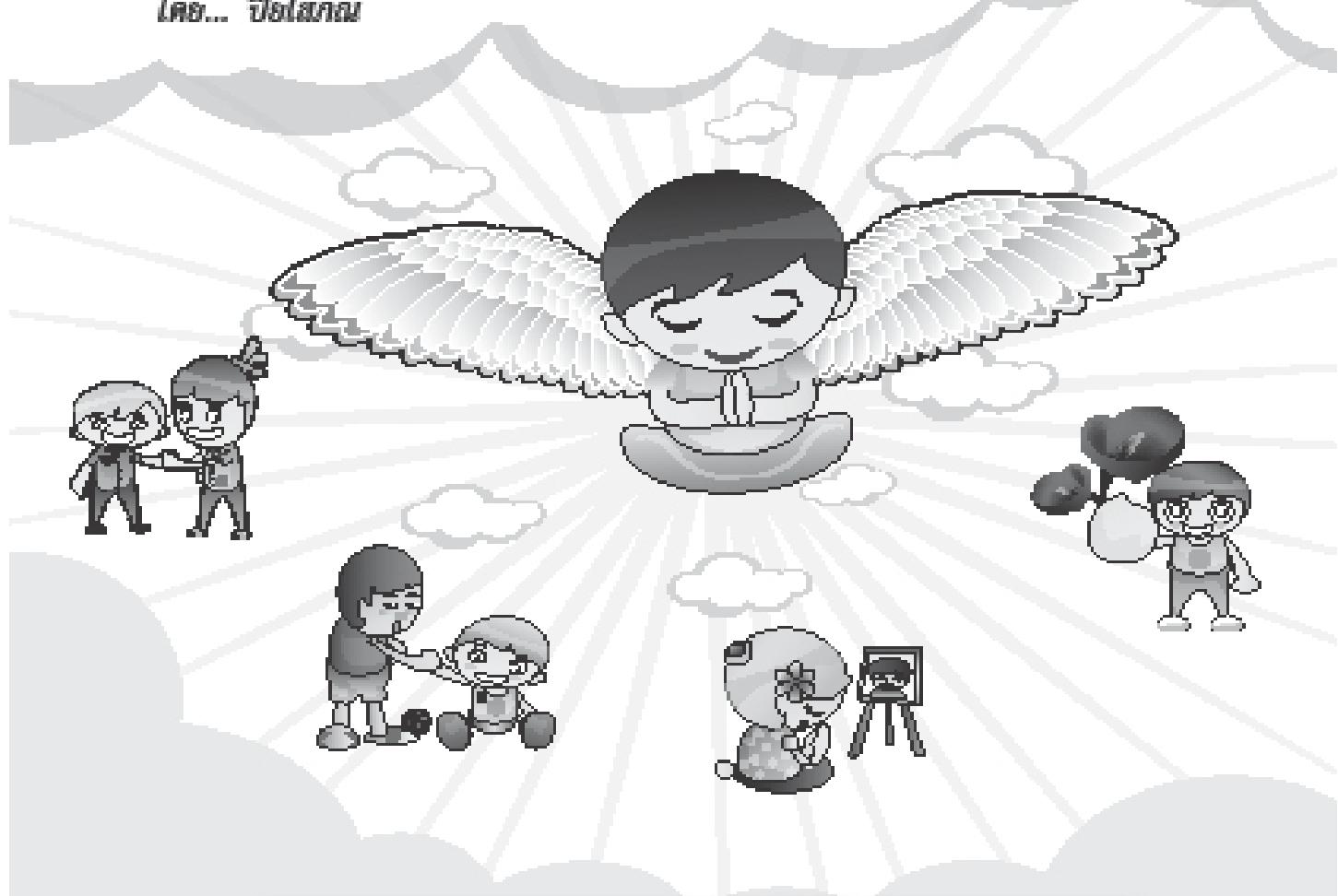

อ่านลิบรอบ คิดลิบหนน ฝึกฝนปัญญา ฉลาดใช้ เฉลี่ยวดี ชีวิตมีสติ สนุก สุข สงบ เย็น

มหัศจรรย์ แห่งการให้ 渥ถัย

สวัสดิมนต์จิตศักดิ์สุข
ชาระเจตพิธีกรรมธรรมเวช
โภค... ปิยะเสนาณ

สรรพศิลป์ : สุกานา พนมดิษ
ภาษาประท่องบوب : สมชาย ศรีคำอุดิบ
จักรูปเล่น : นิติ ศรีศรีวัฒน์

บรรณาธิการสาระ : ศักดิ์สินธ์ พันธุ์สกุล
ออกแบบปก : อัญชลิ คำสอนเมือง
ศิลป์อนุรักษ์ : อรุณ บีพันธ์

ช้าที่เจ้าของตั้งใจดูถูกให้หล่อ
ลืมไปความการคาดหมายอาจารย์
คนเดียวช่วงท่าทางการห้ามความ
ที่เจ้ากรรมนายเวรและท่าน

บุญกุศลนี้นำไปให้ไฟฟ้าส่อง
ที่ดูดกลืนความเสียดมีคราวสินักกัน
มีคราวใดในกุศลของบุญด้วย
ขอให้ท่านได้กุศลสน์เกิดขึ้น

งานนิสัชส์การสร้างหนังสือ เป็นธรรมทาน

ท่านที่อวยพรบังสือธรรมะ หรือพิมพ์บังสือธรรมะจะก่อเป็นธรรมทาน
ขอให้ท่านจะเกิดความภาคภูมิใจเกิดว่า

ท่านได้ทำสิ่งที่มีคุณค่า ๔ มงคล ตั้งต่อไปปี

๑. ได้รื้อมาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการรักษาพระบูชาสถานที่ให้มีความยิ่งใหญ่
ด้วยการ
๒. ได้รื้อมาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการบริโภคอาหารวันเดียว ศิริ ธรรมทานบารมี
๓. ได้รื้อมาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเผยแพร่วิถีธรรมค่าสอนของพระบูชาเจ้า
๔. ได้รื้อมาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการตั้งความเห็นที่ถูกต้อง (สัมนาเรียบ)
๕. ได้รื้อมาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการตั้งเรื่องการปฏิบัติธรรมกรรมาฐาน
๖. ได้รื้อมาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเตรียมสร้างสันติภาพ และสันติสุขภายในโลก
๗. ได้รื้อมาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการต่องเครื่องและหันมาคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม
๘. ได้รื้อมาเป็นผู้ต้องเครื่องในการเลือกสรรสิ่งที่ดีให้แก่ผู้รับ (เป็นผู้ให้ฟัง)
๙. ได้รื้อมาเป็นผู้แสดงออกให้เข้าใจอันดีงามของคำสอนมีดี (มีสารีติ)

ท่านที่ได้รับเพ็ญธรรมภานบารมีตั้งกล่าวมาแล้ว ย่อมประเสริฐด้วยความสุข
ความเจริญรุ่งเรือง ทั้งในชาตินี้และชาติหน้า และเป็นผู้ประศาจากุญช์ ໂตก ໄโค
ทั้งปวง

อกุญช์ เอก เอกบุตร ฤทธิรบี สัน สังฆ
สร้างขึ้นบารมานี้อีกครั้ง เนื่องกับสร้างพระบูชาที่รุ่ปหนึ่งองค์

(ที่มา : ศาสนากลุ่ม อภิพากะปัญญาสาคร, ๒๕๖๐)

คำนำสำนักพิมพ์

การให้ไว้ดุสิ่งของต่างๆ เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลกันก็ตี จัดเป็นการให้ที่ดี เเละก็ยังไม่ประเสริฐเท่ากับการยอมให้อภัยในความผิดพลาดเพลี้ยที่ผู้อื่นทำต่อตน เพราะในบรรดาการให้ทั้งปวงนี้ ไม่มีอะไรที่จะดึงให้ถูกละห้าม การให้อภัยทาน

หนังสือ มหัศจรรย์ แห่งการให้อภัย เล่มนี้ เป็นผลงานของ ทำงานปี-ໄโส่อน แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับการให้อภัยทาน และการให้อภัยกรรมแก่คน และสัตว์ เพื่อไม่ให้เป็นเรื่องเป็นภัยติดต่อกันข้ามภพข้ามชาติ รวมถึงวิธีเฝ่าเมตตาให้ศัตรู และบทสุวคุณซึ่ดคลupsa เพื่อชาระจิตพิชิตกรรมเราร มีเนื้อหาสาระที่สมบูรณ์ อ่านแล้วเข้าใจง่าย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

หนังสือเล่มนี้มีให้รายกษาโรคที่กินแล้วหายทันที เป็นแต่เพียงยาอ กิจิปภูบดีจ่ายๆ ให้เราทานทั้งหลายไปปะภูบดี เมื่อเราจ่ายให้ “อกหักทาน” แก่ใครๆ ก็จะได้รู้หลักและวิธีการให้อภัยที่ถูกต้อง สมตามเจตนาของผู้เขียนที่ได้แนะนำไว้ทุกประการ

ในการจัดทำครั้งนี้ได้จัดสรรคตอน ตั้งหัวข้อ จัดย่อหน้า พ้ออนุาต ภาพประกอบ และสรุคสรารณเพิ่มเติมจนสำเร็จเป็นรูปเล่มสวยงามเดิมที่ ปรากฏนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน ทุกท่านให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขตลอดไป

หัวยกตัญญูกตเวทิตาธรรม

สุภาพ หอมจิตรา (น.ธ.เอก, ป.ธ.ษ, ร.บ.)

รวบรวม/เรียบเรียง

โปรดใช้น้ำดื่มน้ำผลไม้หรือกุ้นสุกคุ้น & ดื่มน้ำแข็ง -> แม่ดันดันด้านหล้ายๆ ท่านจะดีขึ้น
ด้านซ้ายด้วย ดื่มน้ำผลไม้หรือกุ้นสุกคุ้น ดื่มน้ำปั่นปูน ดื่มน้ำผลไม้ ดื่มน้ำผลไม้ปั่นปูนประดับร้อน
ดื่มน้ำผลไม้หรือกุ้นสุกคุ้น ดื่มน้ำปั่นปูน ดื่มน้ำผลไม้ ดื่มน้ำปั่นปูนประดับร้อน

มหาศัจธรรม์แห่งการให้อภัย

ทุกชีวิตรักษาสันติภาพ ภัยของชีวิตรักษาเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อวันอาทิตย์ ภัยที่เกิดจากภายนอกไม่ร้ายแรงเท่ากับภัยภายใน

ภัยที่ผู้อื่นสร้างขึ้นกระทบเราเราน้อยกว่าภัยที่เราสร้างขึ้นเอง บางคนทำผิดแล้วกลับมาบ่นง้อเสียใจในภายหลังก็เป็นอย่างที่จงหลายล้วนเป็นยาพิษที่ปลดปล่อยจิตใจเราให้หักสิน

มนุษย์อื่นทำลายเราเกิดทำได้เพียงขณะนี้ แต่จิตที่ต้องไว้ผิดจะทำลายเราข้ามภพข้ามชาติ ด้วยเหตุนี้ห่านจึงสอนเรื่อง “อภัยทาน” คือการยกโทษและคงอโภสิกรรมต่อกัน ไทยเรามีประเพณีอย่างหนึ่งคือเมื่อจุดธูปขอมาศพก็จะขออโภสิกรรมต่อกัน คืออย่าได้มีเวลาต่อกันในภพหน้า ให้ทุกอย่างจบลงที่ภพชาตินี้ แม้ศัตรุคู่อาฆาตก็ต้องอโภสิกรรมต่อกัน

บางครั้งพิธีสำคัญในชีวิต เราไม่อาจจะไปขอพรผู้ใหญ่และกล่าวว่า “กรรมใดที่เราได้ส่องเกิน ขอให้ห่านยกโทษให้” คือให้สิ่งที่เราทำเป็นโภสิกรรม ทำให้เจตใจเราวางเพียงพอ เพื่อร้องรับความตีที่กำลังจะเกิดขึ้นใหม่ เช่น พิธีบำเพ็ญ เป็นต้น

นักเรียนราย ๔๘๙๐๒๖๗

“อภัย” ทำไม่ยาก ถ้าอยากรจะทำ

การแสวงห้อภัยทาน
เป็นการชั่วร้าย
เมื่อจะดูหมกจ่าย แต่ก็ทำได้ยาก
หากไม่ฝึกท่านเป็นปกติ
เพื่อให้เข้าใจง่ายและอยากรู้ให้ได้

ขอให้เรามาพิจารณาเหตุผลถึงความต้องเนื่องของผลกรรมที่ให้ผลข้างมายังบ้านชาติว่า “ให้ผลเพื่อร้อนเพียงใด และยังเป็นผลที่เราหนีไม่ได้อีกด้วย”

เราต้องการมตโน่ว่า เราต้องการยุติการเมืองที่ผลข่องกรรม กับคนคนนี้เพียงคนนี้ หรือต้องการจะพานเข้าจะเชื่อเข้าอีกในชาติต่อๆ ไป

เราต้องการจะยกปัญหาเหล่านี้
ให้ยกพากชาตินี้ หรือต้องการถากถาง
ไปดึงพากชาติข้างหน้า
เรายังลิ้มลองในตัวเรา
ที่จะหยุดหรือสร้างเหตุท่อไปอีก

บางคนรักมาก หลงมาก เผาระเข้าตีมาก ก็ปราวนานให้พับกัน
ทุกภาพทุกชาติ

ให้อภัยได้ คือจุดจบของปัญหา

บางคนก็อธิษฐานไม่ขอเดินร่วมทาง แต่ก็ไม่ยกโทษให้ ในที่สุด ผลของการไม่ยกโทษคือไม่ยอมให้อภัย ก็เหมือนการผูกสิงที่เราไม่ชอบ ไว้ที่เอวตอนเองตลอดเวลา

การให้อภัย

จะทำให้เราสามารถยุติปัญหาค้างคา ให้ เหมือนคนถึงแก้วน้ำสะอาด ทำให้เหมาจะสนใจรับ น้ำบริสุทธิ์ที่เกอกงาไปใหม่ เมื่อการโฆษณาอย่างที่เราไม่ชอบพึ่งเดียว ให้ไม่ต้องเสียหาย

การให้อภัย คือการแสดงกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์ อภัย- ทานนั้นจะให้ไปต้องไปขอโทษ ไม่เหมือนความขอเงินเรา เราต้อง ศักดิ์ศรีเป็นให้ แค่ให้อภัยเราไม่ต้องหากจากใหม่ และไม่รู้สึกว่าเป็นการ ลุญเสีย ขอให้เราภูมิใจเดิม เมื่อมีความขอโทษ เมื่อมีคริสต์ให้อภัยเรา หรือเมื่อคืนนี้ได้ว่าเราได้ทำอะไรผิดพลาดไป ก็ขอโทษกัน

รักและห่วงใยไทย ล้านล้านคนที่ไทยให้ได้ใกล้ชิดกระนั้น ด้วยการคืนฟื้นฟื้นซื่อเล่นนี้ แขกเป็นธรรมากันมากที่สุด ใจเรียน มหาวิทยาลัย ห้องสมุด สถาบันอาหาร ร้านค้า โรงแรม ประชุมบ้าน ฯลฯ เพื่อให้เกิดให้อ่านเรียนสร้างคุณธรรมจริยธรรม

๕ นักเรียนราย ผู้ทำการให้ข้อกัน วันที่ ๗๖

อภัยทาน คือเครื่องมือต้านไวรัส

การขอโทษหรือการให้อภัย
ใช่การเลี้ยงหน้าหรือเสียรู้
ใช่การได้บปริยบเสียเปรียบ
แต่ขอโทษ หากแต่
เป็นการช่วยเหลือให้สะอาด
เหมือนภาระสักปาก
ก็ช่วยล้างให้สะอาด

ใจจะคิดอย่างไรนี่ใช่ประเด็น แต่สำหรับผู้แสวงขอกว่าเราให้
อภัยในเรื่องนี้ต่อบุคคลผู้นี้แล้ว นั่นเป็นสิ่งสำคัญ เพราะสิ่งนั้นจะถูก
บรรจุลงไปในเครื่องคอมพิวเตอร์คือจิตของเราทันที

ความอิจฉาริษยา โกรธ เกอิยค
ความคิดแก้แค้น หิรุนานะ เป็นต้น
เป็นเหมือนเชื้อไวรัส
อภัยทานคือเครื่องป้องกันไวรัส
ส่วนพิษของเรามาเหมือนคอมพิวเตอร์

สุขหรือทุกข์ ออยู่ที่วิธีคิด

ในชีวิตที่เหลืออยู่นี้อาจจะดูเหมือนยาก แต่มีใครบอกให้เรา
จะอยู่ได้ปลอดภัยถึงวันไหน เราต้องการความทรงจำที่เลวร้าย หรือ
ต้องการความทรงจำที่ดีในชีวิต

เราต้องการนั่งนอนอย่างมีความสุข มีชีวิตอยู่ด้วยความอิ่มเอิบ
หรือต้องการมีชีวิตอยู่ด้วยการถอนหายใจด้วยความทุกข์และกังวลใจ
สิ่งเหล่านี้กำหนดให้ที่ตัวเราเอง กำหนดวิธีคิดให้ถูกต้อง ความคิดเป็น
สิ่งที่ทรงพลังมาก สุขหรือทุกข์ของมนุษย์อยู่ที่วิธีคิด

คิดเป็นกีพันทุกข์

คิดไม่เป็น

แม้แต่เรื่องยิ่งใหญ่

ก็อาจเกิดเรื่องได้

ขอให้เราคิดดูว่าในชีวิต
ของเรารคนหนึ่ง อย่างเก่งกีอยู่
ได้ ๗๕ ปี เกินนี้ไปถือเป็นกำไร
ชีวิต

ทำไมเราจะต้องเสียเวลา
มาครุ่นคิดเรื่องไร้สาระ

ทำไมเราจะต้องเสียเวลา
มาทำเรื่องที่ทำให้เกิดทุกข์

ให้อภัยเท่ากับได้บำเพ็ญทานบารมี

การยอมกันเสียบ้าง ก็เป็นความสุขได้ไม่ยาก เราอาจคิดว่าการให้อภัยน้อยๆ แก่คนบางคน เขายังจะไม่ปรับตัว ยังก่อเหตุอยู่เสมอฯ งานก็ไม่สำเร็จ ยังเหลือไฟลุยเมื่อันเดิม นั่นอาจเป็นเหตุผลในการทำงาน แต่สำหรับเหตุผลของใจนั้น เมื่อให้อภัยใจเราเกิดเปลี่ยน

การยกโทษอาจดูเหมือนเรายอม เราไม่ติดใจ ไม่เอาเรื่อง แล้ว จะทำให้เข้ากำเริบ ส่วนเราเสียเปรียบ

เขามีคิดไว้ ไม่เอาเรื่อง
แต่ว่าอะไรทำให้เท่ากำเริบ
ส่วนเราเสียเปรียบ
ความจริงไม่ใช่
เขากำลังป่าเพี้ยบารมีขั้นสูง
ต้องอภัยทานอันเป็นทานบารมีที่สูงส่ง
การยอมแพ้อาจเป็นชัยชนะ
มิ่งให้ญี่ปุ่นพากษาริด

ขอให้สังเกตความเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ เวลาเรากราบ เกิดยอด พยานาหาคร ศีหันเข้ามาเราจะเปลี่ยน เสือตในร่างกายจะผิดระบบ เช่น เวลากรอจัด จิตที่ถูกครอบงำโดยอารมณ์ร้ายก็มีลักษณะหันเหยิกัน คือ ความร้อนรุ่ม ไม่พอใจ ทำอะไรไร้กังวลเป็นทุกข์

แต่พอยกโทษให้ก็จะรู้สึกหันหัว ยึมได้ จิตเบนสนิย ที่เบริอยบ กันว่าเหมือนยกภูเขาออกจากอก รู้สึกจิตเป็นอิสระหันที่ เพราจะหมดท่าวง หมาทุกชี หมดสนใจที่จะกัดกร่อนจิตใจ

กำลังใจ อิ่งให้ยิ่งเพิ่มพูน

วิธีคิดมีความสำคัญมากสำหรับชีวิตของคน เราแม้ได้ยินเสมอๆ ว่าแพ้หรือชนะอยู่ที่กำลังใจ แท้จริงแล้วคำว่า “กำลังใจ” ก็คือวิธีคิด นั่นเอง พลังที่อิ่งใหญ่ของมนุษย์คือการที่ใจมีกำลัง มนุษย์เราจึงต้องสร้างกำลังใจให้แก่กันและกัน

กำลังใจเป็นสิ่งที่ให้ไม่รู้สึกหนัก
อิ่งเร้าให้คนอื่นได้มากเท่าไร
กำลังใจก็จะอิ่งเกินขีน
แก่เราหากเพ่าเบี้น
เหมือนนิชาความรู้
อิ่มไห อิ่มพอกผูน
อิ่งหว่างไว้เฉพาะตัว ก็อิ่งหลังหาย

แม้จะเป็นเรื่องยาก เพราะใจไม่อยากทำ แต่ก็สามารถทำได้ เมื่อเราฝืนใจทำ และจะเป็นความสุขใจในภายหลังเมื่อคราวญานีนั่งถึง อิ่งไปกว่านั้นบางคนต้องทุกษ์ เพราะคนใกล้ตัว ทุกษ์ เพราะคนที่เรารัก ที่เป็นตัวชีวิตของเราเอง เช่น มีลูกเกเรทำให้พ่อแม่เสียใจ ผลลัพธ์ที่ร้ายแรง ไม่อยู่ในโควาท เป็นลูกออกตัญญ์ทำลายซื่อเสียงวงศ์ตราภูมิ พ่อแม่คิดถึงลูกที่ไร้กึ่มแต่เรื่องร้อนใจตลอดเวลา

....ฉันใช้ที่สะสหมความดีงามให้ขอบุญให้ทุกๆ วัน ก็จะเป็นฉันใช้ที่มีบุญมาก เจริญเดิมໂตก เข้มแข็ง มีความยอดพากนอตอกลั่นໄต้ดี ที่สำคัญคือจะสามารถดูก้าวทางที่ต้องผ่านไปได้ ของดีใจดี ต้องกันและกันต่างๆ ໄต้ดี สามารถเข้าสัมผัศความรัก ความโลก ความโลก และความหลังใจไม่แยกนัก อันนั่น...

วันนี้

ออนไลน์ ลดกรรมทันตา

A black and white illustration of a cartoon character with large, expressive eyes and a small tuft of hair. The character is looking slightly upwards and to the right. A speech bubble originates from its mouth, containing text in Thai script. The background is plain white.

เราจะเห็นว่าบางครั้งคุรุญาติพื้นเมืองซึ่งทางเลgabeกันเหมือนเป็นข้าศึกศัตรุกันมาหลายครั้งชาติ บางทีต้องฆ่ากันเป็นทอตๆ ความว่า สิงหนาที่อยู่อะไร?

ปัญญาธรรมชาติของมนุษย์อย่างพากเพียร พยายามทำความเข้าใจได้หรือไม่?

ก้าวหมายที่มีอยู่สามารถถูกตีกล้ายปนปัญหาได้ไหม ?

คำสอนกีอ ยาก !

เพราจะเป็นเรื่องของศิษยกรรมที่ยอมได้รับ “อโนนติ” ระหว่างเราและเขา

